

SKØNT AT VÆRE I LIVE

Syv års ventetid blev forløst med spektakulær og emotionel **Pearl Jam-opvisning**

MUSIK

KONCERT
Pearl Jam
★★★★☆

For syv år siden blev en koncert på Roskilde Festivalen afbrudt mere brutalt, end man nogensinde havde frygtet.

Tirsdag aften i københavnske Forum slutter den endelig på smukkeste vis med et fabelagtigt spillende band og en kronisk velsyngende Eddie Vedder, der i mere end to timer hypnotiserer publikum.

Undervangs bliver der disket op med sange fra stort set hele Pearl Jams omfattende bagkatalog, da Seattle-gruppen rundhåndet spreder nostalgi og eufori for et publikum, hvor 95 procent må være mænd omkring de 30 år plus/minus et par solomrejer.

Jeg passer selv perfekt i denne "kasse", og mine tanker flyver med lysets hast tilbage til svedige gymnasiefester, hvor man troppede op i militærstøvler, havde pudset de gigantiske øreringe og sat

pagehåret med det djævelske seje undercut.

Man skal nu ikke nødvendigvis have været en del af den demografiske majoritet for at få fuldt udbytte af aftenens intense oplevelse, der blev rammet enkelt men effektivt ind af et lysshow, der foruden publikums oftest strakte arme lader forsangeren, melankolien Messias, tiltrække mest opmærksomhed.

Røsten over dem alle

De første tre numre "Long Road", "Corduoy" samt "Why Go" byder på et sandt guitarinferno med Stone Gossard og Mike McCready som kontante indpiskere. De tydeliggør, at Pearl Jam live kan være en hæsblesende fortættet og skælvende storsindet affære.

Trommeslager Matt Cameron tager sig også ud fra sin bedste slagtojside som et vulkansk rytmeudbrud, der får varmegraderne til at eskalere med ekspresfart.

Da Eddie Vedder smider guitaren og helliger sig branchens bedste stemmebånd, gør det ikke så meget, at gruppen kommer lidt ud af afkroge med en række numre, som kun ærkefans kan citere

fejlfrit. For selv med 100 meter til scenen kan Vedders organudladninger give mandfolk fugtige øjenkroge, når toptrimmede treenigheder som "Down", "Once" og "Black" efterfølger hinanden.

Værd at vente på

Eddie Vedder holder mod vejs ende en flot om end noget famlende tale for de ni, der døde i 2000 foran Orange Scene.

Som han tidligere på aftenen understregede, er det musikken, der bør tale frem for ham. Og det gør den rasende godt den sidste halve time, selv om lyden i Forum stadig ikke er værd at spille alt for mange bogstaver på.

Ved første kærtegn af den storladne "Alive" bliver alt andet lige gyldigt.

Den sang har jeg personlig drømt om at høre "rigtigt" i 15 år. Ventetiden var hvert af de 470.000.000 sekunder værd. Sjældent har et publikum være så elektrisk. Så sammentømret. Så i live. Det er selve essensen af rockmusik, der udspilles foran mine øjne. Den enestående energiudladning vil holde sommeren over, lige gyldigt, hvor mange af gudernes tårer,

der ellers måtte falde.

Længe leve Pearl Jam. Længe levet livet.

Forum, København, tirsdag: Pearl Jam

AF SIMON STAUN
sim@fyens.dk

Den intense oplevelse blev indrammet enkelt men effektivt af et lysshow, der koncentrerede opmærksomheden om forsangeren Eddie Vedder. FOTO: POLFOTO

DE UNGE OG HÅBEFULDE

Bandet **The Storynation** fra Langeskov håber at rocke igennem til ungdomsskolernes festival på Langeland

AF NAM NGUYEN,

15 år, U18-redaktionen

Det er trængselstider for det unge band The Storynation fra Langeskov. Bandet, der består af de fire 15-årige Kenneth, Jamie, Buster og Elizabeth over i disse dage hårdt på at "ramme tonen" forud for deres optræden ved ungdomsfestivalen ved Rue Mark på Langeland lørdag-søndag, hvor de skal optræde foran 3000-4000 mennesker.

Siden deres lærer René skaffede pladsen ved festivalen for to måneder siden, har hver mandag budt på intensiv træning i det lille intime musiklokale "Larm" på Langeskov Skole.

U18-redaktionen består af 13-18-årige skribenter, der anmelder, rapporterer og finder nyheder fra de unges verden

Efterhåndensom festivalen nærmer sig, har bandet skaffet endnu et lokale, så der bliver endnu mere tid til forberedelserne.

Lige nu er jeg overhovedet ikke nervøs. For selv om der er mange tilskuere, så er det jo bare mennesker. Jeg tror først, at det er på selve

dagen, at jeg for alvor bliver rigtig nervøs, fortæller Elizabeth.

På de godt 20 minutter, bandet får i rampelyset, håber de på at slå igennem med deres alternative rock, som er inspireret af deres største idoler.

Vil være store sammen

Det er specielt walisiske Lost prophets, de ønsker at hyldes med numrene "Can't Catch Tomorrow" og "Shinobi vs. Dragon Ninja" samt Blur med sangen "Song 2" og Snow Patrol med "Run".

Vi er bange for at starte dårligt, da vi selv tydeligt kan høre det. Så bliver vi først nervøse, og så er det, at det

nemt kan gå helt galt, forklarer trommeslageren Buster.

Der er tidligere udklækket store navne via ungdomsskolernes festivaler. Et promit navn er fynske Saybia. Det giver de fire medlemmer i The Storynation blod på tanden.

De drømmer alle om en fremtid inden for musikken og håber, at ungdomsfestivalen kan bane vejen til noget større eller på anden vis åbne nogle døre for dem. Om ikke andet er det i hvert fald en fordel for et ungt band at blive set.

Vi satser på, at ungdomsfestivalen på Langeland bliver det første af mange arrangementer, som vi kommer til

The Storynation fra Langeskov ser frem til at spille på Langeland sammen med mange andre unge bands. Bandet består af: Kenneth Bolo, Buster Lykke, Elizabeth Wedel og Jamie Eggertsen.

FOTO: BIRGITTE CAROL HEIBERG

Langelandsfestival for unge bands: Rue Mark, Rudkøbing lørdag og søndag

at spille ved. Jeg tror, alle har en drøm om at kunne leve af det, de elsker, fortæller bassisten Elizabeth.

Hvis det en dag skulle lykkes bandet at slå igennem og deres drømme skulle gå i opfyldelse, mener The Storynation godt, at de vil kunne holde sammen.

Det er jo svært at spå om, hvordan fremtiden vil se ud, hvis vi skulle gå hen og blive store eller bare kendte. Men jeg tror godt, vi vil kunne holde sammen, slutter forsanger og guitarist Kenneth.

AKTUELLE CD'ER

STIFTSTIDENDE SKREV:

KRISTINA HOLGENSEN:
"MELLEM MYLDRE TIDER"

★★★★☆

Albummet bliver til et underfundigt kvindeunivers og indbyder til eftertænksomhed og efterrationalisering hos den moderne kvinde. I et bredt musikalsk spektrum af både elektroniske, rockede og akustiske toner beskriver hun blandt andet kampen for at vende tilbage efter barsel i en mandeverden. (sus)

BASIX: "STAR PEOPLE"

★★★★☆

A capella er smukt i små doser, det var det blandt andet, da Basix i Melodi Grand Prix sang "I Australien", men et helt album kræver altså nogle flere finurligheder. (sus)

THE GOO MEN:
"MAKING LOVE IN TIGHT PLACES"

★★★★☆

De værste klitcher rasler heldigvis af, som pladen skrider frem, og numre som "Slide It In" og "Blame It On The Boogaloo" byder på henholdsvis afveksling og hitkvalitet, som er the missing links mellem "Making Love In Tight Places" og en regulær rockfest. (nn)

POLLY PAULUSMA:
"FINGERS & THUMBS"

★★★★☆

Hun har en skøn nærværende og skrøbelig stemme, hendes tekster byder på mere end halvtomme rim og man mærker hendes engagement tydeligt på samtlige numre. (ss)

BEASTIE BOYS: "THE MIX-UP"

★★★★☆

Stemningen emmer lidt af soundtracket til en film, hvilket bestemmer et fedt, hvis man dyrker svedigt orgel og håndledsløst trommespil. Det ender bare med at virke som et langt forspil uden nogen forløsning. (ss)

SUSI HYLDGAARD: "MAGIC WORDS TO STEAL YOUR HEART AWAY"

★★★★☆

Denne gang fortolker hun andres jazz- og poppsange med en intensitet og en naturlighed, der går lige i hjertet. Pudsig arrangementer afslører, at pladesmeden Halfdan E har haft en finger med i mixfasen - og godt for det, for hans indblanding bryder den blanke hinde af mondanitet, der af og til er over Hyldgaards præstationer. (lk)

JOYCEHOTEL: "LIMITS"

★★★★☆

Joycehotel fremstår undervejs som hæderlige sangskrivere, men udførelsen og produktionen lyder som et efterskoleprojekt og ligger langt fra den perfektionisme, der præger forbildernes maskinelle perfektion. (nn)

CALVIN HARRIS:
"I CREATED DISCO"

★★★★☆

På trods af at lyd billedet kommer til at stå lidt for meget i stampe undervejs, ligesom floorfillerne måske ikke holder til om fem år, så er "I Created Disco" en anderledes, kitschet og befriende flabet popplade, som jeg uden tvivl vil bruge flittigt denne sommer. (nn)

INEZ: "BED & BREAKFAST"

★★★★☆

Der er bestemt ikke tale om doven morgenmusik, men derimod en blanding af hot latino, diskotekspop og club. Der er altså tale om et 'aftenalbum', der egner sig fremragende som 'opvarmning' før en tur i byen. (sus)

THE WHITE STRIPES:
"ICKY THUMP"

★★★★☆

De hvide striber fejrer 10-års jubilæum med manér og en tydelig inspiration hentet fra folke musikken med banjo, tamburin og den nævnte "bagpipe" som festligt glasur. (ss)

TURBONEGRO: "RETOX"

★★★★☆

"We're Gonna Drop The Atom Bomb", skræler Turbonegro fra første strofe. Et passende billede, da deres hæsblesende punkrock blæser alt omkuld på sin vej. "Hell Toupee" er det mest fængende, ligefremme og rockede nummer, jeg har hørt i år. (ss)

QUEENS OF THE STONE AGE:
"ERA VULGARIS"

★★★★☆

Der er enormt mange lag bestående af vilde guitariffs, skramlede trommesegmenter og et langt mere metalisk - læs elektronisk - udtryk end tidligere. (ss)

POPFILTER: "- UDEN FILTER"

★★★★☆

Musikken på denne plade er ikke noget, der hvæser synderligt i min hals. Ej heller noget, der gør et større indtryk i min øregang. Omvendt er det heller ikke ubehageligt at høre på. Popfilter har fået en fornuftig airplay - ikke mindst via karrierekanonen. (sus)

BON JOVI: "LOST HIGHWAY"

★★★★☆

Bandet er trukket ind i Bryan Adams' halvakustiske bane, men uden canadere personlighed ender "Lost Highway" i nødsporet, hvor den haveret blinker mellem det kedelige i den endeløse række af rundede poprocknumre og det pinlige i de påtaget kæække "Summertime" og "We Got It Going On". (nn)

Anmeldere: lk: Ine Kryger, nn: Niels Nørgaard, ss: Simon Staun, sus: Susanne Siig

MEST SOLGTE PLADER

Listen viser de 20 mest solgte plader i sidste uge, opgjort af IFPI.

Tallene i parentes viser placeringen på sidste uges liste.

1. Runrig: Ever-rything you see (NY)
2. Traveling Wilburys: Traveling Wilburys Collection (NY)
3. Paul McCartney: Memory Almost Full (2)
4. Allan Olsen: Multo Importante (1)
5. Genesis: Turn it on again - The hits (37)
6. Infernal: From Paris to Berlin (39)
7. Tommy Seebach: Hip hurra - 35 største hits (4)
8. Queens of the Stone Age: Era Vulgaris (NY)
9. Amy Winehouse: Back to Black (6)
10. Linkin Park: Minutes to midnight (9)
11. Vikingarna: Bästa kramgoa låterna 2 (15)
12. Alphabeat: Alphabeat (23)
13. Nelly Furtado: Loose (17)
14. Emilia: Små ord av kärlek (11)
15. Elton John: Rocket Man: The Definitive Collection (8)
16. Ozzy Osbourne: Black rain (13)
17. Johnny Logan: The Irish Connection (7)
18. Bruce Springsteen: Live in Dublin (5)
19. Søs Fenger: Vuggeviser (19)
20. Jørgen Olsen: Jørgen Olsen (12)